

FARKAS ARNOLD LEVENTE

a szó

barlangrajz barlangrajz én
egy kőbe vések jeleket úgy
látszik mintha a múlt ki
múlt volna a jelen oltára

mégse önarckép a korai
koreai című kép mellett
a forró teáját kortyolgotó
japán nő látható szomorú

szemével vietnami a táj
a gyermek neve az angyal
perzsa szárnyain szárad

fekete vérrel rajzolta
az örökkévalóság összetett
szó összetett kéz irama

*

Azt játszom, hogy színész va-
gyok, de a sűgő néma. Halott
a szó. Ajka fölött a csönd
kincseitől fosztott bőrdöd.

Része vagyok a darabnak,
éppen ezért meghallgatnak,
dadogásom béna árnyék,
szabálytalan tánc a játék.

Pócsmegyer, huszonegy au-
gusztny nyolc, vasárnap. Ha-
mu az anyag, a lélek smafu.

A színpadon hallgatásba
fagy a jelmez. A vágypakra
függöny borul, éhes macska.

*

absztraktok absztraktok lóg
körüli és belül mintha
egy névtelen vagy ismeret
len barlang lenyomatai

volnának írásjelek persze
európai szemmel lehetne
korai koreai az egyik kép
címe kései kínai kései

tartozik hozzá egy tört
ének amit ismernek kelet
ennek ellenére ellentétes

jelentés a név a gyermek
neve az anyaméhben
kulturális eltévelyedés

*

Szorongást váltanak ki
belőlem a szavak. Nem
baj, csak őszintén. Panka
megtanult egy kínai

dalt. Milyen jó lesz majd, ha
egy szomorú kínai
családdal találkozunk.
Elénekelek nekik, míg

pereg a könny. Pócsmegyer,
huszonegy augusztus
hús, péntek. Remélem, hogy

soha nem találkozunk
szomorú kínaival.
A dal persze nagyon szép.